

Περί επαγγελματιών ΚΙ επαγγελματισμού

Τι σημαίνει η λέξη επαγγελματίας;

Θα μπορούσε να ισχυριστεί κάποιος ότι πρόκειται για μία εύκολη ερώτηση. Τόσο εύκολη όσο η ερώτηση: “Τι σημαίνει η λέξη δολοφόνος”;

Ποιος δεν ξέρει ότι δολοφόνος καλείται εκείνος που σκοτώνει έναν άνθρωπο, που αφαιρεί μια ζωή; Για να χαρακτηρίσουμε κάποιον ο οποίος προέβη σε αυτήν την πράξη, ενίοτε χρησιμοποιούμε και την λέξη φονιάς. Ο κατέχων, όμως, την στοιχειώδη ελληνική γνωρίζει ότι η λέξη δολοφόνος συντίθεται από τον δόλο και το φονεύω. Δηλαδή δολοφόνος είναι αυτός που αφαιρεί μια ζωή με δόλια πρόθεση προσβλέποντας σε όφελος, συνήθως, οικονομικό ή ψυχολογικό. Η λέξη φονιάς δεν εμπεριέχει το στοιχείο του δόλου. Παρόλα αυτά, ένας οδηγός, όπου στην υποθετική περίπτωση που παρασέρνει και τελικά σκοτώνει έναν πεζό, άρα αφαιρεί μια ζωή –έστω και χωρίς δόλο– δεν αποκαλείται ποτέ φονιάς. Συνήθως αποκαλείται άτυχος και συνηθέστερα μεθυσμένος.

Οπότε τι σημαίνει η λέξη επαγγελματίας;

Θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι επαγγελματίας είναι αυτός που ασκεί ένα επάγγελμα. Συνήθως ασκεί αποκλειστικά το επάγγελμα αυτό. Λέμε π.χ. επαγγελματίας οδηγός φέρνοντας στο νου μας έναν φορτηγατζή ή έναν ταξιτζή. Διαφωνεί κανείς με αυτό; Όχι. Γιατί, όμως, δεν θα λέγαμε ποτέ για κάποιον ότι είναι επαγγελματίας περιπτεράς;

Θα μπορούσε κάποιος πάλι να ισχυριστεί ότι επαγγελματίας είναι εκείνος που αγαπάει το επάγγελμά του. Λέμε π.χ. ότι ο γύφτος λατρεύει να περιφέρεται από φανάρι σε φανάρι και να στήνει τον πάγκο του από γωνία σε γωνία κλαίγοντας και απλώνοντας την παλάμη του. Ο γύφτος λατρεύει να κάνει αυτό που κάνει και του αποφέρει εμφανώς όφελος. Διαφωνεί κανείς με το γεγονός ότι οι γύφτοι λατρεύουν να κάνουν αυτό που περιγράψαμε; Όχι. Γιατί, όμως, δεν θα λέγαμε ποτέ κάποιον γύφτο επαγγελματία αν και αληθώς ζει αποκλειστικά από αυτήν την

δραστηριότητα;

Επάγγελμα ασκεί και ένας οποιοσδήποτε υπάλληλος. Γιατί, όμως, δεν θα λέγαμε ποτέ για κάποιον ότι αυτός είναι επαγγελματίας ταμίας σούπερ μάρκετ; Στον αντίποδα, γιατί πολύ συχνά ακούς την έκφραση: “Αυτός είναι επαγγελματίας σερβιτόρος”;

Σε αυτό το σημείο ας ανατρέξουμε στον Αντισθένη. “*Αρχή σοφίας η των ονομάτων επίσκεψις*”. Τι σημαίνει πρακτικά αυτό; Ότι η ελληνική γλώσσα έχει λέξεις που πολύ συχνά σημαίνουν κάτι άλλο από αυτό που αντιλαμβανόμαστε ή από αυτό που θέλουμε να περιγράψουμε χρησιμοποιώντας τις. Η ετυμολογία της λέξης είναι εκείνη που μας επιτρέπει να διακρίνουμε και να προσδιορίσουμε το νοηματικό φορτίο που αυτή κουβαλάει. Έχοντας, λοιπόν, ως οδηγό το ανωτέρω μικρό παράδειγμά μας, ας ξαναρωτήσουμε:

Τι σημαίνει η λέξη επαγγελματίας; Η λέξη επάγγελμα προέρχεται από την λέξη επαγγέλλομαι η οποία συντίθεται από το επί και το αγγέλλομαι και αρχικά σήμαινε υπόσχομαι. Εξ ου και η «Θεία Επαγγελία», δηλαδή η θεία υπόσχεση για την εκπλήρωση μιας κατάστασης. Στην συνέχεια η λέξη επικράτησε να σημαίνει την ασχολία ενός ανθρώπου για βιοποριστικούς σκοπούς.

Παρόλα αυτά, η ανάλυσή μας κάπου χωλαίνει αφού όπως είδαμε, ακόμη και σήμερα, δεν λέμε ποτέ ότι κάποιος είναι επαγγελματίας ταμίας ή επαγγελματίας περιπτεράς. Γιατί συμβαίνει αυτό; Γιατί ακόμη και σήμερα, χωρίς να το γνωρίζουμε, λέμε ότι κάποιος είναι επαγγελματίας όταν διαισθανόμαστε ότι μας δίνει μια υπόσχεση πως θα κάνει αυτό που διατείνεται ότι κάνει. Ότι θα πραγματοποιήσει αυτό που υπόσχεται, ότι αληθώς επαγγέλλεται αυτό που επαγγέλλεται.

Αποκαλώντας κάποιον επαγγελματία τονίζουμε πρωτίστως την συνέπεια και την ποιότητα που τον διακρίνουν και δευτερευόντως στεκόμαστε στην αποκλειστική άσκηση αυτής της ασχολίας που του αποφέρει τα προς το ζην. Σε αυτό το σημείο –κάνοντας μια μικρή παρένθεση– να πούμε ότι συμβαίνει το εξής παράδοξο. Στο 100% των περιπτώσεων, οι επαγγελματίες με την έννοια που ορίσαμε πριν, αποκομίζουν τα προς το ΕΥ ΖΗΝ. Κακοπληρωμένος και επαγγελματίας είναι δύο έννοιες παντελώς ασύμβατες μεταξύ τους.

Μπορούμε, λοιπόν, να φέρουμε στο νου μας εκείνες τις περιπτώσεις στις οποίες με ασφάλεια μπορούμε να χαρακτηρίσουμε κάποιον ως επαγγελματία. Φερ' ειπείν,

επαγγελματίας είναι ένας ηθοποιός του θεάτρου ο οποίος μπορεί πριν την παράσταση να βιώσει τον χαμό ενός αγαπημένου του, αλλά επάνω στο πάλκο να αποδώσει άψογα στον κωμικό του ρόλο. Αυτός -ίσως και να πούνε μερικοί ότι - είναι επαγγελματίας απάνθρωπος, αλλά δεν μας απασχολεί επί του παρόντος.

Επαγγελματίας είναι ένας οδηγός ταξί ο οποίος διατηρεί το αυτοκίνητό του καθαρό, είναι ευγενής και πρόθυμος, δεν εξυπηρετεί δεύτερο πελάτη ταυτοχρόνως χωρίς την συγκατάθεση των ήδη εποχούμενων, ανάβει εγκαίρως το φλας πριν στρίψει και ούτω καθεξής.

Επαγγελματίας σερβιτόρος είναι αυτός που είναι ευγενικός και πεντακάθαρος, πλήρως ενημερωμένος για το μενού και την κάβα, ταχύς στις μετακινήσεις του και με οξεία αντίληψη του χώρου στον οποίο κινείται.

Επαγγελματίας μηχανικός αυτοκινήτων είναι αυτός που είναι πλήρως καταρτισμένος στο αντικείμενο της επισκευής του εξοπλισμού, αυτός που τοποθετεί γνήσια ανταλλακτικά -ή ιμιτασιόν, εις γνώσιν όμως πάντα του πελάτη- αυτός που ενημερώνει με ακρίβεια δεκάρας για το κόστος της επικείμενης εργασίας, αυτός γενικά που καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να αυξηθεί το χρονικό διάστημα που ίσως απαιτηθεί για την εκ νέου επίσκεψη του πελάτη στο συνεργείο.

Επαγγελματίας εστιάτορας είναι αυτός που -πρώτα από όλα- απασχολεί επαγγελματία μάγειρα και επαγγελματίες σερβιτόρους και τους μισθοδοτεί καλά και έπειτα φροντίζει για την υγιεινή και ασφάλεια των τροφίμων, την συμμόρφωση του χώρου με την κείμενη νομοθεσία και πάει λέγοντας.

Επαγγελματίας πάνω από όλα σημαίνει συνέπεια. Η συνέπεια του επαγγελματία είναι αυτή που εξοικονομεί χρόνο και χρήμα στον πελάτη. Η συνέπεια κοστίζει. Δεν γίνεται να μην κοστίζει. Κοστίζει αλλά τον επαγγελματισμό τον πληρώνεις ΜΙΑ φορά ενώ την ανευθυνότητα την πληρώνεις ΠΟΛΛΕΣ φορές αφού είναι σίγουρο ότι στο τέλος θα αναγκαστείς να απευθυνθείς στον επαγγελματία. Καταλήγουμε λοιπόν στην αρχική μας εκτίμηση, ότι επαγγελματίας είναι αυτός που δεν διαψεύδει την ενδόμυχη υπόσχεση που λαμβάνεις πως θα είναι συνεπής απέναντί σου και θα παράγει έργο ανάλογο της αμοιβής που κατέβαλλες σε αυτόν.

Και τώρα πάμε στο ζουμί της υπόθεσης...

Έχει η Ελλάδα επαγγελματίες; Υπάρχουν στην Ελλάδα επαγγελματίες; Όσο μικρή

και απλή είναι η ερώτηση άλλο τόσο είναι και η απάντηση.

Ναι. έχει. Ναι, υπάρχουν επαγγελματίες στην Ελλάδα.

Έχει τους συνεπέστερους επαγγελματίες της υφηλίου. Αυτούς που συνεχίζουν ακόμη και μετά από τόσα χρόνια να διατηρούν έναν άφθαρτο ενθουσιασμό και μια απίστευτη συνέπεια σε αυτό που κάνουν. Μάλιστα, είναι τόσο επαγγελματίες που, ενώ ο δρόμος είναι ανοιχτός για όλους, μόνο αυτοί ευδοκιμούν και εξελίσσονται. Μόνο αυτοί δεσπάζουν και διαπρέπουν. Μόνο αυτοί έρχονται μονίμως πρώτοι στην προτίμηση του κόσμου. Ποιοι είναι όλοι αυτοί;

Οι επαγγελματίες ΣΩΤΗΡΕΣ.

Οι επαγγελματίες ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ, οι επαγγελματίες της ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ, οι επαγγελματίες ΕΥΑΙΣΘΗΤΟΙ και οι επαγγελματίες ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ.

Όλοι αυτοί -για να χρησιμοποιήσουμε μια έκφραση του χύδην όχλου- είναι και γαμώ τους συνεπείς. Εννοώ ότι είναι τόσο συνεπείς που γαμούν όλους τους άλλους. Όχι τους άλλους επαγγελματίες, διότι «όμοιος ομοίω αεί πελάζει», αλλά όλους εμάς. Είναι τόσο επαγγελματίες που αυτοί ορίζουν τα στάνταρντ της συνέπειας στην Ελλάδα. Είναι τόσο επαγγελματίες ώστε ορίζουν ακόμα και το διάβα επάνω στον δρόμο του επαγγελματισμού. Είναι τόσο συνεπείς με τα παιδιά και τα εγγόνια τους όλοι αυτοί οι επαγγελματίες πρωθυπουργοί, οι επαγγελματίες αρχηγοί κομμάτων, οι επαγγελματίες βουλευτές-υπερασπιστές των συμφερόντων του λαού. Κοντά σε αυτούς και οι επαγγελματίες επικεφαλής των αιτημάτων της εργατικής τάξης, οι επαγγελματίες υπέρμαχοι της κοινωνικής δικαιοσύνης, οι επαγγελματίες υπερασπιστές των αδύνατων. Αυτοί είναι οι επαγγελματίες εστιάτορες του παραδείγματός μας, που φυλάττουν στα ψυγεία τους την ληγμένη, την αλλοιωμένη, την αποκρουστικά σάπια τροφή. Όλοι αυτοί, ως γνήσιοι επαγγελματίες, προσέλαβαν τους επαγγελματίες σερβιτόρους να φέρουν την σαβούρα στο πιάτο μας, να την καταπιούμε και να την χρυσοπληρώσουμε. Όλοι αυτοί προσέλαβαν τους δημοσιογράφους, τους αυθεντικούς επαγγελματίες του σερβιρίσματος, τις αυθεντικές και απολύτως επαγγελματίες πουτάνες της πέννας να μας σερβίρουν και να μας προτείνουν κατά περίπτωση εναλλακτικό μενού -πάντα όμως προερχόμενο από το ένα και μοναδικό ψυγείο. Μόνο αυτοί θα μπορούσαν να μας σερβίρουν 5 κόκκους σουσάμι, 2 πινελιές ούζο και όρχεις πεσκανδρίτσας με 100 ευρώ το πιάτο.

Όλοι αυτοί μπορούν και είναι τόσο καλοί επαγγελματίες για ΕΝΑΝ ΚΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΟ

ΛΟΓΟ. Επειδή όλοι εμείς είμαστε ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΣ.

Επειδή εμείς έχουμε μάθει τη λογική του γύφτου. Του γύφτου -επαγγελματία ζητιάνου- που μας μπόλιασε με τη λογική του παζαριού. “Πόσο κοστίζει αυτό; Τόσο. Όχι τόσο. Πάρε τα μισά και είμαστε εντάξει”. Τη λογική του “το παιδί μου να μπει στο δημόσιο και σιγά μη χαθεί ο τόπος για ένα μισθό παραπάνω”. Τη λογική του “να πάρω το πτυχίο και σιγά μην χρειαστεί ποτέ να χειρουργήσω”. Τη λογική του “κάτσε να πάρω το δίπλωμα και μαθαίνω μετά να οδηγάω”. Τη λογική του “ρε μάστορα πιάσε τη REAL NEWS γιατί κληρώνει τζιπ να ‘ούμε...”. Τη λογική του ότι αφού το είπε ο Χατζηαβατονικολάου έτσι είναι, τη λογική της έκπτωσης, τη λογική του σκόντου, τη λογική του πέντε πάνω - πέντε κάτω, τη λογική του “δε γαμιέται... βάλε 5 ευρώ βενζίνη να φτάσουμε μέχρι την παραλία και έχει ο Θεός...”.

Πόσοι από αυτούς τους επαγγελματίες-ρεμάλια θα ήταν ικανοί να επιβιώσουν -όχι απλώς επιχειρηματικά αλλά βιολογικά- αν εμείς ήμαστε ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ ΠΟΛΙΤΕΣ; Οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους αλλά οι λογαριασμοί στο πόδι κάνουν τους Έλληνες να φαίνονται καλοί μαλάκες και αυτό δεν τους αξίζει. Στον κόσμο της αγοράς οι επαγγελματίες είναι μονίμως κερδισμένοι. Και αυτοί και οι πελάτες τους. Στην Ελλάδα, κατά πως φαίνεται, επαγγελματίας είναι εκείνος που είναι μονίμως κερδισμένος. Εκείνος του οποίου η δραστηριότητα αποβαίνει ωφέλιμη μόνο σε αυτόν και επιπλέον ζημιώνει και τους πελάτες του.

Λοιπόν; Θα τους αφήσουμε να επιδεικνύουν μονίμως τον επαγγελματισμό τους; Θα τους αφήσουμε να είναι εσαεί αυτό που είναι;

Υπάρχει μια φράση που ανέκαθεν μου άρεσε: “Με την συνέπεια του επαγγελματία και το πάθος του ερασιτέχνη”. Ας απαιτήσουμε να μας σεβαστούν και να μας παράσχουν αυτά για τα οποία επί σειρά δεκαετιών τους αμείβουμε αδρά. Ας απαιτήσουμε επαγγελματισμό ευθέως ανάλογο του κόστους που τόσα χρόνια φέρουμε στους ώμους μας. Ας γίνουμε επιτέλους επαγγελματίες πολίτες.

Στην αντίθετη περίπτωση, δεν μας (-τους) απομένει τίποτα άλλο παρά να φερθούμε ως ερασιτέχνες. Ας φερθούμε τότε με πάθος. Ανέκαθεν δύο από τις συνηθέστερες ασχολίες των Ελλήνων ήταν το σεξ και οι καβγάδες. ΣΕΞ και ΒΙΑ λοιπόν. Γαμήστε τους και δείρτε τους. Αυτό τους αξίζει. Το σεξ ας είναι σπάταλο. Προσοχή στο ξύλο όμως.

Μας είπε που μας είπε η κυρά Θάλεια ότι τα αρχαία ελληνικά είναι νεκρή γλώσσα.

Μην μας πει και νεκρόφιλους...

Πηγή: kommatoskylo.blogspot.com